

bemærkninger, der er kommet her, sådan, at man mener, at planloven giver fuld slip, så hvis man derude ville gøre, hvad man ville, så kunne man. Og det er der blevet sagt. Jeg tror, at det var hr. Fransgaard, der sagde, at det jo netop er sådan, at man har hindret kommunalbestyrelsen i at have en særlig indflydelse på tingene.

Vi ønsker altså med de her tre forslag at skabe bedre mulighed for at foretage tilbygninger til og større ombygninger af eksisterende virksomheder i det åbne land, at gøre det muligt at genanvende en overflødiggjort landbrugsbygning til erhverv eller bolig, og at tillade ejeren af en landbrugsejendom – en ejer af en landbrugsejendom – at opføre eller indrette en yderligere bolig på sin ejendom, når det sker som led i et glidende generationsskifte eller til brug for en medhjælper.

Der er altså ikke tale om nogen grundlæggende ændring af planloven, men derimod om små ændringer, der vil gøre loven mere menneskelig og bringe den i trit med udviklingen. Også i trit med de store festlige taler, som jeg tror politikere fra næsten alle partier kan holde, om, at vi vil gøre noget for landdistrikterne. Jeg synes, det vil klæde Folketinget at omsætte dem til handling.

Det er jo sådan, at flere af de virksomheder derude sådan set lidt ironisk kan sige: Ja, vi er nødt til at lukke på grund af succes. Og det er jo ærgerligt. Der tror jeg nok at vi skal tage en fordomsfri debat og sige: Hvor meget kan vi acceptere? Det er jo ikke flere tusinde kvadrater vi taler om.

Vi vil selvfølgelig i udvalget sikre os, at ministeren – det er vi sikre på; det er jo ministerens stil – i strømme vil lade os tilflyde alle de afgørelser, så vi kan få en rigtig seriøs debat på baggrund af faktisk skete ting derude, i stedet for hvad vi tror, eller hvad der har været hensigten. Så vi vil selvfølgelig bede ministeren om, at vi virkelig får kulegravet det område, så vi kan se, hvad det er for afgørelser, der bliver truffet.

Jeg må sige, at når vi hører ude omkring, så får vi altså mange henvendelser om afgørelser, der er truffet på baggrund af planloven, og det kan nærmest få en til at ryste på hovedet.

Jeg har kendt til og fået brev fra ældre mennesker, der ikke måtte blive boende på deres fædrene gård, som sønnen havde overtaget, fordi loven foreskriver, at der ikke må være flere helårsbeboelser på samme ejendom. Jeg er

nødt til at sige, at selv om man her fra talerstolen gerne vil fortælle om, at sådan er det ikke, så vil det være sådan, at begynder man at læse på de sager, kan man se, at sådan afgøres sagerne: at man ikke kan få lov til at have en generationsskifteejendom. Det er da mærkeligt, når man tænker på, at man skal hjælpe hinanden med at få tingene i gang derude, og at vi skal have liv i landdistrikterne.

Vi har eksempler på, at et firma får afslag på at indrette anden aktivitet i en nedlagt landbrugsejendom, og igen var årsagen, at om- og tilbygninger vil skæmme naturen osv.

Hvis vi ønsker at fastholde befolkningen i landdistrikterne og hindre affolkningen af de tyndt befolkede områder, er det tvingende nødvendigt, at det bliver gjort mere attraktivt at bo på landet. De tre forslag, vi her står med, er alle skridt i den rigtige retning, ikke store skridt, men nødvendige skridt.

Jeg imødeser gerne, at man fra talerstolen og under udvalgsbehandlingen siger, at der er visse ting, der så må nuanceres, og at vi må ind og kigge på, hvad det så er for ting, vi skal justere. Jeg synes bare, at det er ærgerligt, hvis man bare kommer med en total afvisning, før vi er kommet i gang med at kulegrave, hvordan planloven har virket.

(Kort bemærkning).

Lis Greibe (S):

Hr. Hans Christian Schmidt siger, at vi burde kunne tåle en lille forbedring. Jeg synes, at det ville have klædt forslagsstillerne, hvis de havde været mere konkrete i dag, end de var for et par år siden, således at vi kunne se, hvor de vil have snittet lagt, hvor det skulle ske, på hvilken måde osv. Bl.a. er der en formulering om, at virksomheder, der har medvind, skal have lov, og som jeg også sagde: Hvad vil det så sige? Skal de blive ved med at have lov?

Der blev henvist til LEGO og Danfoss. Jeg vil da så også lige her gøre opmærksom på, at vi jo selvfølgelig ikke tænker på at nedlægge hverken LEGO eller Danfoss og er glade for, at vi har så store virksomheder, men det skal da ikke skjules, at det også har givet nogle problemer infrastruktur-mæssigt og på anden vis. Disse store virksomheder suger megen arbejdskraft til sig. Det vil sige, at disse meget små kommuner bliver totalt afhængige af, at det går godt for de store virksomheder. Og det er en katastrofe den dag, sådan en virksomhed går ned. Så jeg vil ikke bare sige, at LEGO og det, der foregår på